

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ОСВІТИ, НАУКИ ТА ІННОВАЦІЙ

Р І Ш Е Н Н Я

До протоколу № 39
від 15 липня 2020 року

**Про проект Закону України
“Про державний екологічний контроль”
(реєстр. № 3091 від 19.02.2020)**

Комітет з питань освіти, науки та інновацій за дорученням Голови Верховної Ради України розглянув проект Закону про державний екологічний контроль (реєстр. № 3091 від 19.02.2020), поданий народними депутатами України Маріковським О.В., Бондаренком О.В. та іншими та зазначає наступне.

Розроблення та внесення до Верховної Ради України проекту Закону обумовлюється необхідністю суттєвого поліпшення стану довкілля та, відповідно, недовідою екологічного контролю в Україні.

Поточний стан справ у цій сфері призвів до значних негативних наслідків - не лише екологічних, а й економічних, соціальних та навіть політичних.

Як зазначає Національна академія наук України, сучасні проблеми у сфері здійснення екологічного контролю спричинені “відчутним порушенням системності законодавства, взаємоузгодженості відповідних правових норм та механізмів їх реалізації внаслідок внесення протягом вже досить тривалого часу точкових змін до законодавства, часто – повною бездіяльністю державних органів, на яких покладено здійснення державного екологічного контролю, зокрема, й внаслідок запровадження мораторію на проведення перевірок. Неефективною залишається й взаємодія державних органів між собою, між їх структурними підрозділами, які виконують окремі функції регулювання у сфері охорони навколишнього природного середовища, а також з органами місцевого самоврядування, що в умовах реалізації політики децентралізації додатково посилює негативні процеси”.

Саме тому і був розроблений законопроект, який мав би сприяти, зокрема, “формуванню створення і розвитку єдиного законодавчого фундаменту та нормативно-правового забезпечення державного екологічного контролю, стандартизації окремих інструментів здійснення державного екологічного контролю, унормуванню функцій органів контролю та забезпечення чіткого розподілу відповідних повноважень і ресурсів між ними”.

Метою проекту Закону, згідно з пояснювальною запискою, є захист довкілля, життя та здоров'я людини, а також покращення стану довкілля, гарантування екологічної безпеки та збереження природних територій та об'єктів, що підлягають особливій охороні. Для досягнення цієї мети законопроект визначає правові та організаційні засади, основні принципи і порядок здійснення державного екологічного контролю, повноваження органів державного екологічного контролю, а також встановлює відповідальність суб'єктів господарювання за порушення законодавства про охорону навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів. Проектом Закону пропонується об'єднати контролюючі функції усіх діючих на сьогодні державних органів у сфері охорони довкілля та його компонентів в один орган державного екологічного контролю, що діятиме на центральному та регіональному рівнях.

Головне науково-експертне управління (далі – ГНЕУ), розглянувши законопроект, вважає за доцільне повернути його на доопрацювання суб'єкту права законодавчої ініціативи.

При доопрацюванні проекту ГНЕУ пропонує врахувати висловлені щодо його окремих положень суттєві зауваження та пропозиції.

- Головне управління звертає увагу, що забезпечення правового регулювання державного екологічного контролю має здійснюватись із дотриманням принципів системності у регулюванні суспільних відносин, яке має проявлятися у взаємозв'язку законодавчих актів з відповідного питання, насамперед, з тими, які є базовими для даної сфери правового регулювання. Законопроект потребує ретельного узгодження з базовим у цій сфері Законом України “Про охорону навколишнього природного середовища”, Законом України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”, відповідними Кодексами України, з іншим спеціальним (галузевим) чинним законодавством. ГНЕУ звертає увагу, що значна частина заходів, пов'язаних зі здійсненням державного екологічного контролю, передбачених у проекті, дублює відповідні положення Закону про контроль.

- сумнівною вважає ГНЕУ законодавчу пропозицію про створення окремої інтегрованої автоматизованої системи “Екологічний контроль” та визначення порядку її функціонування. Адже створення єдиної інтегрованої автоматизованої системи державного нагляду (контролю) передбачено Законом про контроль (чинний з 2007 року). За цих умов створення окремої системи “Екологічний контроль” може призвести до зайвих витрат коштів державного бюджету, а також створить певні незручності для суб'єктів господарювання.

- Структура проекту має внутрішньо суперечливий характер, не забезпечує послідовного, логічного викладення нормативного матеріалу, що не відповідає вимогам правил законодавчої техніки.

Зокрема, низка норм законопроекту дублює відповідні норми чинного законодавства (наприклад, Закону України “Про центральні органи виконавчої влади”, Закону України “Про державну службу”).

- Зі змісту проекту неможливо однозначно визначити правовий статус центрального органу та систему державних органів, які здійснюють такий нагляд (контроль).

На думку Головного управління, вирішення проблем вдосконалення природоохоронного контролю в державі, насамперед, повинно відбуватись за допомогою більш комплексного законодавчого регулювання повноважень відповідних органів державної влади.

У зв'язку з цим ГНЕУ вважає, що окремі повноваження, які законопроектом надаються органам державного екологічного контролю, повинні здійснюватися поліцією, що сприятиме їх ефективній реалізації.

Проектом “не визначаються інші центральні та місцеві органи виконавчої влади, які мають здійснювати контрольні функції у цій сфері, хоча вони і не є їх основними функціями (Кабінет Міністрів України, центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації), що ускладнює розуміння державного екологічного контролю як цілісної системи, що діє за загальними принципами та на загальних засадах”.

- Частина норм законопроекту викладені без дотримання принципу юридичної визначеності - нечітко, визначають можливість альтернативної поведінки, що не властиве для нормативно-правового регулювання та у подальшому може призвести до ускладнень у правозастосовній практиці. Зокрема, це зауваження стосується переліку органів державного екологічного контролю та перелік їх повноважень, визначення заходів екологічного контролю, порядку і строків проведення перевірок суб'єктів господарювання.

- Недоцільним є законодавча пропозиція щодо порядку визначення заробітної плати працівників новостворюваного ЦОВВ, оскільки оплата їх праці має бути визначена відповідно до вимог Закону України “Про державну службу” (у проекті пропонується передбачити окрему норму щодо формування заробітної плати зазначених посадових осіб.

Запропонована законодавча ініціатива продовжує негативну тенденцію щодо поширення вузьковідомчого вибіркового підходу до оплати праці працівників різних державних органів та установ, яка призводить до неузгодженості і значних диспропорцій у механізмі визначення заробітних плат у межах державного сектору.

- ГНЕУ висловлює низку зауважень до положень проекту Закону про виключно господарсько-правову відповідальність суб'єктів господарювання за порушення природоохоронного законодавства.

Запровадження використання у законодавстві у сфері охорони навколишнього природного середовища “господарсько-правової відповідальності” не узгоджується з Господарським кодексом України, у якому особливостями такої відповідальності визначено те, що суб'єктами відповідальності є “учасники господарських відносин”, а підставою – вчинення “правопорушення у сфері господарювання”.

Аналогічні зауваження стосуються і терміну “адміністративно-господарські санкції”.

- Щодо змін до Лісового кодексу України: пропонується викласти у новій редакції, згідно з якою центральному органу надаються повноваження щодо здійснення державного контролю “за додержанням нормативно-правових актів щодо ведення лісового господарства підприємствами, установами та організаціями, що належать до сфери його управління”. При цьому не конкретизовані суб’єкти, діяльність яких підлягатиме державному контролю, чим фактично може бути скасований державний контроль за діяльністю інших лісокористувачів, ніж підприємства, установи та організації, що належать до сфери управління цього органу, а саме – власників лісів або уповноважених ним осіб, а також громадян України, іноземців та осіб без громадянства, іноземних юридичних осіб, що навряд чи сприятиме додержанню вказаними особами вимог відповідного законодавства.

- Змінами до Земельного кодексу України передбачено “здійснення державного контролю за додержанням суб’єктами господарювання та фізичними особами вимог законодавства про використання та охорону земель”. Згідно з чинною редакцією Земельного кодексу України перелік суб’єктів, діяльність яких контролюється, є більш широким, а саме до нього входять: “органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації всіх форм власності, громадяни України, іноземці та особи без громадянства, а також іноземні юридичні особи”, а тому, як зазначає ГНЕУ, запропоноване у проекті його скорочення знову ж навряд чи сприятиме додержанню вказаними особами вимог відповідного законодавства.

- Додаткового узгодження вимагає низка положень проекту з відповідними положеннями чинних законів для уникнення дублювання: “Про землеустрій”, “Про відходи”, “Про державний контроль за використанням та охороною земель”, “Про охорону земель”, “Про охорону навколишнього природного середовища”, “Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів”, “Про тваринний світ”, Кодекс України про адміністративні правопорушення, “Про мораторій на видалення зелених насаджень на окремих об’єктах благоустрою зеленого господарства м. Києва”,

- Проект вимагає техніко-юридичного доопрацювання.

Крім того, ГНЕУ звертає увагу, що реалізація положень цього законопроекту змінить видаткову частину державного бюджету. При цьому фінансово-економічне обґрунтування та відповідні розрахунки, яке в даному випадку відсутні. А щодо створення системи “Екологічний контроль”, фінансування якої відповідно до пояснювальної записки планується здійснити за рахунок міжнародної технічної допомоги або інших джерел, не заборонених законом - то правові підстави для цього не передбачені у проекті.

Комітет з питань інтеграції України з Європейським Союзом вважає, що проект за своєю метою не суперечить цілям Угоди про асоціацію та праву ЄС та звертає увагу, що в Європейському Союзі питання створення та функціонування інспекцій з екологічного контролю регулюється національним законодавством держав-членів ЄС.

Міністерство енергетики та захисту довкілля вважає, що законопроект потребує суттєвого доопрацювання.

Міністерство звертає увагу на необхідності доопрацювання понятійно-термінологічного апарату законопроекту, узгодження його з Законом України “Про охорону навколишнього природного середовища”, Господарським Кодексом України, Податковим кодексом та іншими.

Новели проекту Закону щодо повноважень органів виконавчої влади та місцевого самоврядування у сфері охорони навколишнього природного середовища порушують конституційний принцип діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, відповідно до якого ці органи, їх посадові особи зобов’язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України “Про центральні органи виконавчої влади”, “Про місцеві державні адміністрації”, “Про місцеве самоврядування” та “Про охорону навколишнього природного середовища”.

Міністерство звертає увагу, що реалізація положень цього законопроекту змінить видаткову частину державного бюджету в частині коштів на утримання Держекоінспекції та її територіальних органів. При цьому відповідні розрахунки авторами не надані.

Законодавча пропозиція про адміністративно-господарські санкції як тимчасову заборону (обмеження) діяльності, що здійснюється із порушенням вимог природоохоронного законодавства, суперечить положенням Закону України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”, згідно з якими виробництво (виготовлення) продукції, виконання робіт, надання послуг суб’єктам господарювання можуть бути зупинені повністю або частково за рішенням суду.

Слушні зауваження Міністерство висловлює щодо звуження повноважень складу і повноважень служби державної охорони природно-заповідного фонду (ПЗФ) України в частині надання повноважень щодо безперешкодного огляду посадовими особами служби держохорони лише суден та інших транспортних засобів в межах відповідних територій об’єктів природно-заповідного фонду, їх охоронних зон з метою перевірки додержання режиму територій та об’єктів природно-заповідного фонду. В разі порушення природоохоронного законодавства на території об’єкту природно-заповідного фонду з боку відповідного підприємства, установи чи організації працівники служби держохорони ПЗФ не матимуть права вжити відповідних заходів щодо припинення порушення природоохоронного законодавства, а таке обмеження прав посадових осіб служби держохорони ПЗФ щодо безперешкодного відвідування підприємств, установ, організацій буде сприяти зростанню порушень природоохоронного законодавства.

Міненерго зауважує, що деякі норми законопроекту потребують узгодження і з іншими проектами законів України, що є дотичними до природоохоронного законодавства: зокрема з проектом Закону “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами та посилення державного контролю за використанням і охороною земель” (реєстр. № 2194), який був надісланий Комітету з питань аграрної та земельної політики.

Окремо звертається увага, що за пропозиціями проекту повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику зі здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів обмежуються лише фізичними особами та суб'єктами господарювання, що не дозволить здійснювати державний контроль за додержанням органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами вимог законодавства України щодо охорони земель та органічно поєднаних з ними інших природних ресурсів і об'єктів довкілля.

Міністерство освіти і науки України з огляду на концепцію законопроекту пропонує зняти з Міністерства функції із здійснення державного екологічного нагляду (контролю), передбачені Законом України “Про захист тварин від жорстокого поводження”, доповнивши пункт 14 Розділу IV “Прикінцеві та перехідні положення» в частині внесення змін до Закону України “Про захист тварин від жорстокого поводження” новим абзацом такого змісту: “статтю 31 Закону України “Про захист тварин від жорстокого поводження” виключити”.

МОН вважає, що повноваження Міністерства освіти і науки України не можуть бути якісно та ефективно реалізованими, оскільки Міністерство не має у своїй структурі територіальних органів та фахівців відповідної кваліфікації. А покладення відповідних функцій на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного екологічного нагляду (контролю) сприятиме ефективному їх виконанню на центральному та регіональному рівнях.

Міністерство фінансів України вважає, що законопроект потребує доопрацювання.

Міністерство фінансів надає зауваження до низки положень законопроекту:

Положення законопроекту законодавчо закріплюють систему центрального органу виконавчої влади (включаючи територіальні органи), що реалізує державну політику із здійснення державного екологічного нагляду (контролю). Це не відповідає нормам Закону України “Про центральні органи виконавчої влади”, згідно з якими територіальні органи центрального органу виконавчої влади утворюються як юридичні особи публічного права, ліквідовуються, реорганізуються за поданням міністра, який спрямовує і координує діяльність центрального органу виконавчої влади, Кабінетом Міністрів України. Структуру апарату центрального органу виконавчої влади та територіальних органів затверджує керівник центрального органу виконавчої влади за погодженням з міністром.

Суперечать законам України “Про Кабінет Міністрів України” та “Про оплату праці” положення законопроекту щодо визначення оплати працівників нового органу виконавчої влади. Адже умови оплати праці згідно чинного законодавства працівників визначаються Кабінетом Міністрів України.

Міністерство фінансів вважає, що реалізація положень проекту може потребувати додаткових бюджетних коштів, однак необхідних фінансово-

економічних обґрунтувань та розрахунків таких витрат, а також пропозицій щодо джерел їх покриття до проекту не надано.

Міністерство юстиції України висловлює суттєві зауваження до законопроекту та вважає, що представлений проект Закону потребує доопрацювання.

Зокрема, у своєму висновку Міністерство звертає увагу на необхідності системного підходу до законодавчого регулювання питань державного екологічного контролю та вважає, що додаткового узгодження вимагає низка положень проекту з відповідними положеннями чинних законів. Це стосується законів України “Про Кабінет Міністрів України” та “Про центральні органи виконавчої влади”, “Про державну службу”, “Про оплату праці”, кодексів України, низки галузевих законів. Зокрема, доопрацювати проект потрібно з урахуванням чіткого розмежування повноважень з державного екологічного контролю у всіх сферах.

Національна академія наук України наводить концептуальні зауваження до законопроекту та не підтримує його прийняття Верховною Радою України.

НАН України наголошує, що правові та організаційні засади, основні принципи і порядок здійснення державного екологічного контролю, а також встановлення підстав та порядок притягнення до відповідальності суб’єктів господарювання за порушення природоохоронного законодавства, оскарження відповідних рішень, відповідні процесуальні вимоги врегульовано Кодексом України про адміністративні правопорушення, Кримінальним кодексом України, Кримінально-процесуальним кодексом України, Кодексом України про працю, іншими актами законодавства, де встановлено й необхідні гарантії додержання як інтересів держави, усього суспільства, так і прав і свобод особи, як вимагає Конституція України.

Законопроектом повторюються вже встановлені чинним законодавством норми стосовно принципів, завдань, загального порядку організації екологічного контролю. НАН України вважає, що викладення їх “з певними редакційними змінами призведе до виникнення додаткових колізій в законодавстві, невідповідності положенням спеціального у цій сфері Закону України “Про охорону навколишнього природного середовища”, ускладнень правозастосування.

У висновку НАН України надаються зауваження щодо запропонованих проектом особливостей застосування господарсько-правової та цивільної відповідальності за порушення природоохоронного законодавства України суб’єктами господарювання, застосовування адміністративно-господарських санкцій.

НАН України вважає, що запропоновані новели звужують сферу екологічного контролю, що не є обґрунтованим. Зокрема, статтею 68 Закону України “Про охорону навколишнього природного середовища” чітко встановлено, що порушення законодавства України про охорону навколишнього природного середовища тягне за собою встановлену цим Законом та іншим законодавством України дисциплінарну, адміністративну, цивільну і кримінальну відповідальність. При цьому визначення складу екологічних

правопорушень і злочинів, порядок притягнення винних до адміністративної та кримінальної відповідальності за їх вчинення встановлюються Кодексом України про адміністративні правопорушення та Кримінальним кодексом України.

Чинним законодавством вже врегульовано порядок накладання штрафів, припинення, зупинення, обмеження діяльності, що здійснюється із порушенням вимог екологічного законодавства, зупинення дії, анулювання дозволів чи ліцензій на здійснення суб'єктом господарювання окремих видів господарської діяльності.

НАН України вважає необгрунованими норми проекту щодо **створення інтегрованої автоматизованої системи “Екологічний контроль”** як єдиної автоматизованої системи збирання, накопичення та систематизації інформації про заходи державного екологічного контролю. Академія звертає увагу що створення аналогічної системи передбачено ще Законом України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”, ухваленим 05 квітня 2007 року № 877-V. Невизначеним є і місце системи, що пропонується у проекті, серед інших державних електронних інформаційних ресурсів, порядок їх взаємодії, тощо.

Положення законопроекту щодо **питань організації та порядку діяльності центрального органу виконавчої влади**, на який покладається реалізація державної політики зі здійснення державного екологічного нагляду (контролю) значною мірою дублюють положення законів України “Про центральні органи виконавчої влади”, “Про державну службу”, інших чинних законів, ухвалених на їх виконання підзаконних актів.

Суттєві зауваження НАН України надає до передбачених законопроектом змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення; низки інших законів, що спрямовані на позбавлення спеціально уповноважених центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у таких важливих для держави сферах, як геологічне вивчення та раціональне використання надр, лісове, мисливське, рибне господарство, права притягати до адміністративної відповідальності порушників вимог законодавства, здійснювати у відповідній частині державний екологічний контроль. Зокрема, це стосується змін до Кодексу про надра, Земельного, Водного, Лісового кодексів, законів України “Про атмосферне повітря”, “Про тваринний світ”, “Про рослинний світ”, інших законів, якими в особливий спосіб врегульовано відносини щодо охорони та забезпечення раціонального використання усіх природних ресурсів, щодо кожного з них визначено спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з реалізації державної політики стосовно відповідного природного ресурсу, на них покладено виконання функцій регулювання, включаючи й державний контроль. При цьому НАН України зазначає, що ці органи мають численні кваліфіковані кадри, багаторічний досвід, значні технічні, інформаційні та інші ресурси, необхідні для виконання цих функцій.

НАН України наголошує, що механічне позбавлення посадових осіб окремих державних органів повноважень із здійснення державного екологічного контролю за сучасних реалій неодмінно призведе до суттєвого послаблення

системи такого контролю, зниження рівня його фаховості, погіршення стану довкілля.

Фахівці НАН України вважають, що підвищення ефективності екологічного контролю може бути забезпечено не ухваленням чергового закону, а шляхом внесення необхідних взаємоузгоджених змін до чинних актів законодавства. А прийняття законопроекту лише ускладнить здійснення екологічного контролю, призведе до виникнення нових колізій та неоднозначностей в правовому регулюванні, створюючи таким чином додаткові можливості для зловживань, корупції, ухилення порушників від відповідальності за вчинені ними правопорушення.

Інститут законодавства Верховної Ради України вважає, що ключовими дискусійними новелами проекту Закону є положення щодо передачі “контролюючих функції усіх діючих на сьогодні державних органів у сфері охорони довкілля та його компонентів в один орган державного екологічного контролю, що діє на центральному та регіональному рівнях”.

Висновок Інституту повторює за суттю зауваження, наведені у інших висновках до проекту Закону 3091. Зокрема, це стосується виникнення колізій в законодавстві України у цій сфері, яке виникне у разі прийняття законопроекту, позбавлення центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у тій чи іншій сфері господарювання, повноважень щодо здійснення державного контролю за використанням відповідних природних ресурсів, а також перегляду завдань, функцій та обов’язків органів і посадових осіб державної лісової охорони, державної охорони природно-заповідного фонду та рибоохорони.

Враховуючи спрямованість законопроектів 3091 та 3091-1 Інститут пропонує узгодити їх між собою та підготувати один узагальнюючий проект відповідного закону, залучивши до його розробки співробітників урядового апарату, Мінекоенерго та інших центральних органів виконавчої влади, представників суб’єктів господарювання, а також природоохоронної громадськості.

Проект Закону не підтримується **Державною регуляторною службою України.**

Державна екологічна інспекція України підтримує законопроект та звертає увагу на необхідності врахування цілої низки наданих зауважень та пропозицій.

Комітет, проаналізувавши висновок Інспекції, звертає увагу, що врахувати наведені пропозиції при підготовці законопроекту до другого читання призведе до порушення статті 116 Регламенту Верховної Ради України.

Державна служба геології та надр України вважає, що законопроект містить цілу низку суперечливих норм, які, насамперед стосуються неузгодженості і дублювання з іншими правовими актами України. А їх прийняття несе ризики різночитань, неодинакового застосування положень рівноцінних за юридичною силою законів, що призведе до зловживань, як з боку суб’єктів господарювання, так і з боку контролюючих органів, та збільшенню корупційних ризиків.

Державне агентство з лісових ресурсів України, Державне агентство рибного господарства України не підтримують законопроект.

Підкомітет з питань науки та інновацій Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій 02.07.2020 р. розглянув законопроект реєстр. № 3091 і запропонував Комітету рекомендувати Верховній Раді України повернути його суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

Підтримуючи необхідність вдосконалення системи державного екологічного контролю, підкомітет поділяє наведені у експертних висновках численні зауваження до нього та відзначає, що законопроект в запропонованій редакції не тільки не вирішить проблеми у цій сфері, а певною мірою може поглибити їх.

Підкомітет з питань науки та інновацій вважає за доцільне рекомендувати авторам законопроектів 3091 та 3091-1 об'єднати зусилля та напрацювати узгоджений варіант нового проекту Закону про державний екологічний контроль, залучивши до його розробки фахівців Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади, регіональних органів влади, представників суб'єктів господарювання, а також природоохоронної громадськості.

Заслухавши інформацію ініціатора законопроекту та обговоривши це питання **Комітет Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій вирішив:**

1. Комітет з питань освіти, науки та інновацій в межах своїх предметів відання не має зауважень до проекту Закону про державний екологічний контроль (реєстр. № 3091 від 19.02.2020), поданого народними депутатами України Маріковським О.В., Бондаренком О.В. та іншими.

2. Рекомендувати Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування врегулювати питання, про яке у своєму висновку зазначало Міністерство освіти і науки України щодо доцільності внесення змін до Закону України "Про захист тварин від жорстокого поводження".

3. Направити це рішення та висновок Міністерства освіти і науки України на проект Закону до Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування.

4. Контроль за виконанням рішення Комітету покласти на Голову Комітету С.Бабака.

Голова Комітету

С.В. Бабак